

आर्यपुत्र m. (-वः) 1. A husband, (in theatrical language.) 2. The son of a spiritual preceptor. E. आर्य a respectable person and पुत्र a son.
 आर्यप्राय mfn. (-यः-या-यं) Abounding with respectable persons. E. आर्य and प्राय quantity.
 आर्यमिश्र mfn. (-यः-आ-श्र) Distinguished, respectable. m. (-यः) A gentleman, a man of consequence. E. आर्य and मिश्र mixed, joined.
 आर्यरूप mfn. (-पः-पा-पं) A hypocrite, an impostor. E. आर्य and रूप semblance.
 आर्यलिङ्गिन् mfn. (-ङ्गी-ङ्गिनी-ङ्गि) A hypocrite, an impostor; a Sudra, wearing the dress of a Brahman, &c. E. आर्य and लिङ्गिन् who bears insignia.
 आर्यव्रत mfn. (-त्तः-त्ता-त्तं) Good, pious, virtuous. E. आर्य and व्रत practised.
 आर्यवेश mfn. (-शः-शा-शं) Well clothed, fine. E. आर्य and शेष vesture.
 आर्यगीति f (-तिः) A variety of the Arya metre, containing eight equal feet or thirty-two syllabic instants in each verse of the couplet. E. आर्या and गीति another metre.
 आर्यावर्त m. (-र्तः) The holy land, the country extending from the eastern to the western sea, and bounded on the north and south, by the Himalya and Vind'hya mountains. E. आर्य venerable, आवर्त abode. [aff.]
 आर्याक् ind. 1. After, afterwards. 2. Behind. E. आर्याक् and अण् pleonastic
 आर्य mfn. (-र्षः-र्षी-र्षं) Relating or belonging to or derived from a Rishi. m. (-र्षः) A form of marriage, the father of the bride receiving one or two pair of kine from the bridegroom. n. (-र्षे) The Vedas. f. (-र्षा) One of the orders of the metres of the Vedas. E. ऋषि and अण् aff.
 आर्यमि m. (-मिः) A name of BHARATA, emperor of India. E. ऋषभ excellent, and इच् aff.
 आर्यम्य m. (-म्यः) A steer fit to be let loose. E. ऋषभ an ox, यच् aff.
 आर्येय mfn. (-यः-या-यं) 1. Relating or belonging to or derived from a Rishi. 2. Venerable, respectable. E. ऋषि a sage, ढक् affix; also आर्य and आर्य.
 आर्योद्गा f. (-द्गा) A wife married according to the Arsha form. E. आर्य and उद्गा married.
 आर्यत m. (-तः) A Jaina, a follower of the doctrines of a Jaina or Arhata. E. अर्यत् a Jaina, अण् aff.
 आर्यत्व nf. (-त्व-त्वे) The quality or practice of an Arhata or Jaina saint. E. अर्यत् a Jaina, अच् affix fem. ङीप् with the nasal inserted.
 आर्य mfn. (-र्यः-र्या-र्यं) Large, extensive. n. (-र्यं) Yellow orpiment. E. अर्य to adorn, in the causal form, अच् aff.
 आर्यगर्ह m. (-र्हः) A species of Cobra. E. See अर्यगर्ह. [अण् aff.]
 आर्यस्य ind. Having received or obtained. E. आर्य before लमि to gain,
 आर्यस्य m. (-स्यः) 1. Slaughter, killing. 2. Embracing. E. आर्य before लमि to kill, affix यच्.
 आर्यस्य mfn. (-स्यः-स्या-स्यं) 1. Fit or proper to be killed. 2. Obtainable, to be obtained. E. आर्य before लमि with यत् aff.
 आर्यस्य m. (-स्यः) 1. A receptacle, a prop, an asylum or support. 2. Depending on or from. 3. A perpendicular. E. आर्य before लमि to go, affix यच्.
 आर्यस्य n. (-स्यं) 1. Depending on or resting upon, hanging from. 2. The natural and necessary connexion of feeling with the cause by which it is excited. 3. Supporting, sustaining. E. आर्य before लमि to go, लुट् aff.
 आर्यस्य mfn. (-स्यः-स्यता-स्यं) Pendant, suspended, hanging from or on. 2. Supported, upheld. 3. Protected. E. आर्य before लमि to go, affix क्त.
 आर्यस्यिन् mfn. (-स्यि-स्यिनी-स्यि) 1. Depending on or from, hanging from, &c. 2. Supporting, maintaining. E. आर्यस्य support, and इनि aff.
 आर्यस्य m. (-स्यः) A house, a dwelling, a receptacle, an asylum. E. आर्य before लीङ् to enfold, यच् aff.
 आर्यस्य n. (-स्यं) 1. Ugliness. 2. Insipidity. E. अ neg. लवण handsome, affix यच्.

आर्यस्य n. (-स्यं) A basin for water round the root of a tree. E. आर्य before लु to cut or dig, and आर्य aff.
 आर्यस्य mfn. (-स्यः-स्यी-स्यं) Idle, slothful, lazy. E. अर्यस idle, अण् affix : see अर्यस.
 आर्यस्य mfn. (-स्यः-स्यी-स्यं) Idle, slothful, apathetic. n. (-स्यं) Idleness, sloth. E. अर्यस idle, and यच् aff.
 आर्यस्य n. (-स्यं) A firebrand, a coal burning or extinguished. E. अर्यस and अण् aff.
 आर्यस्य n. (-स्यं) 1. The post to which an elephant is tied. 2. The rope that ties him. 3. A fetter, a tie. 4. Tying, binding. 5. A rope or string. E. आर्य before ला to take, आर्यस्य to tie or fasten, affix लुट्.
 आर्यस्य m. (-स्यः) 1. Speaking to, addressing, conversation. 2. Enumeration of the questions in an arithmetical or algebraic sum. E. आर्य before लप् to speak, affix यच्.
 आर्यस्य n. (-स्यं) Speaking to, conversing with. E. आर्य before लप् to speak, लुट् aff.
 आर्यस्यनीय mfn. (-यः-या-यं) 1. To be said or spoken. 2. To be spoken to or addressed. E. आर्य before लप् to speak, अनौयर् affix; also आर्यस्य.
 आर्यस्यिन् mfn. (-पि-पिनी-पि) Who speaks or converses. E. आर्य before लप् to speak, णिनि aff.
 आर्यस्य f. (-स्यः) A pumpkin gourd : also आर्यस्य, अर्यस्य and अर्यस्य, q. v.
 आर्यस्य n. (-स्यं) A fan made of cloth. E. आर्य orpiment, and आवर्त abode : stained or painted with some such substance.
 आर्यस्य m. (-स्यः) A crocodile. E. आर्य wide, large, and आर्य a mouth.
 आर्यस्य mfn. sub. (-स्यः-स्यी-स्यं) 1. Pure, honest, sincere. 2. Useless, idle, unmeaning. f. (-स्यी-स्यी) 1. A woman's female fringed. 2. A row or range, a continuous line. 3. A ridge or mound of earth, crossing ditches, dividing fields, &c. 2. A line, a race or family. m. (-स्यी) 1. A scorpion. 2. A bee; see अर्यस्य. E. अर्यस्य to adorn, to be able, &c. affix इण् and the pen. made long; also आर्यस्य, affix ङीप्.
 आर्यस्य n. (-स्यं) Embracing, an embrace. E. आर्य before लमि to approach, लुट् aff. [क्त aff.]
 आर्यस्य mfn. (-स्यः-स्यता-स्यं) Embraced. E. आर्य before लमि to approach,
 आर्यस्यिन् mfn. (-ङ्गी-ङ्गिनी-ङ्गि) Embracing. m. (-ङ्गी) A small drum shaped like a barley corn, and carried upon the breast. E. आर्यस्य an embrace, and इनि affix; also आर्यस्यी fem. ङीप् aff.
 आर्यस्य mfn. (-ङ्गा-ङ्गा-ङ्गा) To be embraced. m. (-ङ्गा) A small drum : see the preceding. E. आर्यस्य and यत् aff.
 आर्यस्य m. (-स्यः) A large clay water jar. E. अर्यस्य a jar. अण् aff.
 आर्यस्य m. (-स्यी) A scorpion. E. See अर्यस्य, affix इनि.
 आर्यस्य m. (-स्यः) 1. A terrace before a house. 2. A raised place or terrace for sleeping upon. E. अर्यस्य the same, and अण् affix : see अर्यस्य also अर्यस्यक.
 आर्यस्य mfn. (-स्यः-स्यता-स्यं) Smear, plastered, anointed. E. आर्य before लपि to smear, क्त aff.
 आर्यस्य m. (-स्यः) Whitening or painting the floor, wall, &c. on festival occasions. E. आर्य before लपि to plaster, and लुट् aff.
 आर्यस्य f. (-स्यी) 1. A female friend. 2. A row or range. 3. A field, boundary or mound : see अर्यस्य.
 आर्यस्य mfn. (-स्यः-स्यता-स्यं) 1. Eaten. 2. Licked. n. (-स्यं) An attitude in shooting, the right knee advanced, the left leg retracted. E. आर्य before लिङ् to lick, क्त aff.
 आर्यस्यक n. (-कं) The frolicking of a calf. Sometimes written आर्यस्यक
 आर्यस्य mfn. (-स्यः-स्यता-स्यं) Melted, fused. E. आर्य before ली to melt, क्त aff.
 आर्यस्यक n. (-कं) Tin. E. आर्यस्य and affix वुन्.
 आर्यस्य f. (-स्यः) A pitcher, a small water jar. mn. (-स्यः-स्य) 1. An esculent root, (Arum campanulatum :) in the modern dialects this name is applied to the yam, potatoe, &c. 2. A raft, a float. m. (-स्यः) An owl. E. अर्यस्य to go, and अण् affix, आर्यस्य what goes, (in the earth, water, &c.) the initial is lengthened, and र is changed to स.